

Ezudin KURTOVIĆ

NARANDŽA S TREBEVIĆA

*(svjedočenja i sjećanja iz Sarajeva
u vremenu opsade 1992-1996)*

IZVRŠNA UREDNICA

Aida KRZIĆ

GRAFIČKA UREDNICA

Murisa BAŠIĆ

RECENZENT

Amir PUŠINA

LEKTOR

Amina UZUNALIĆ

*Ezudin Kurtović, Narandža s Trebevića (svjedočenja i
sjećanja iz Sarajeva u vremenu opsade 1992-1996)
Prvo izdanje 2018 © Ezudin Kurtović*

Sadržaj

PREDGOVOR	5
SVESKA 1 (5.4.1992 – 8.10.1992)	7
SVESKA 2 (17.10.1992 – 25.3.1993)	51
SVESKA 3 (12.4.1993 – 16.1.1994)	85
SVESKA 4 (25.1.1994 – 30.6.1995)	107
SVESKA 5 (18.8.1995 – 21.3.1996)	127
POGOVOR	144
RECENZIJA	145
ZAHVALA	148

* * *

Esmi i Umihani

*Tog dana ljudi će odvojeno pridolaziti i
njihova djela će im se prikazivati,
pa ko je i koliko trun dobra uradio, on će ga vidjeti,
a ko je uradio i koliko trun zla, i on će to vidjeti.*

(Kur'an 99:6-8)

Predgovor

Knjiga koja se nalazi pred vama sadrži bilješke iz ličnog dnevnika koji sam vodio u Sarajevu u periodu od 5. aprila 1992. do 21. marta 1996. godine. Sadržaj knjige je razdijeljen u pet poglavlja – sveski koje obuhvataju određeni vremenski period, a što se poklapa s etapama života u gradu pod opsadom.

Put ove knjige do čitaoca bio je dosta dug, počevši od dileme da li otvoriti lične bilješke široj čitalačkoj publici, potom nedoumica da li je i koliko moje iskustvo značajno i interesantno drugima, posebno u usporedbi s veličinom hrabrosti i iskušenja koje su svjedočili neki drugi ljudi. Ipak, pozitivne reakcije osoba koje su imale priliku čitati radnu verziju ove knjige ohrabrile su me na tom putu.

S obzirom na to da sam u vrijeme pisanja dnevnika bio u svojim ranim dvadesetim godinama, da spominjem određene osobe o kojima čitalac nema ranijih informacija, te da su moje emocije iz navedenog perioda često uzrokovane okolnostima koje nisu zabilježene u dnevniku, uzeo sam slobodu da sve dodatne informacije, kontekst i neposredni povod mojih zapisa navedem u fusnotama u vidu komentara. Nadam se da će čitaocima biti zanimljiv i taj “dijalog” između mladog i 25 godina starijeg mene.

Pored toga, na nekoliko mjesta su dodane i kopije naslovnih stranica dnevnog lista *Oslobođenje* i drugih tekstova iz navedenog perioda koje sam sačuvao i smatram relevantnim, što knjizi daje i dokumentarnu dimenziju.

Oni koji jednog dana budu izučavali historiju ovoga grada trebaju znati da iza statističkih podataka stoje stvarne ljudske sudbine, strahovi, nade, čežnje, molitve, suze i smijeh, pogledi u vedro nebo i zvjezdane noći. Stoga ovo djelo shvatam i kao dug prema svojoj generaciji, kolegicama i kolegama s fakulteta, saborcima, svim sugrađanima i svima onima čiji su snovi nasilno prekinuti i tako ostali nedosanjani. Dug da se ne dozvoli prašini zaborava da prekrije uspomene na njih.

Sjećanje blijedi, život prolazi, ali ostaje zapisana riječ. I nada da će ona popuniti bar jedan djelić u poprilično nedovršenom mozaiku historije Sarajeva i Bosne i

Hercegovine. Ukoliko ova knjiga uspije potaknuti čitaoca na razmišljanje o životu i na jačanje senzibiliteta za razdvajanje dobrog od lošeg, prijatelja od neprijatelja, istine od laži, virtuelnog od stvarnog, ukoliko osnaži napore za zaštitu drugih od sebe, ali i sebe od drugih, te doprinese međusobnom razumijevanju i uvažavanju, smatrat ću da je moj cilj ostvaren.

Zapisah ovo svjestan da tinta, kojom su zapisane ove moje riječi, ipak predstavlja crni trag na čistom papiru.

U Sarajevu, 19.9.2018. godine

Ezudin Kurtović
(kezudin@gmail.com)